

Arrest

nr. 314 515 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUTENAERTS
Leopold II-laan 180
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 22 februari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 januari 2024 tot weigering van de afgifte van een visum (type C).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2024 met referentienummer 116566.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. FRANSEN, die *loco* advocaat S. BUTENAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 januari 2024 een aanvraag in voor een visum type C bij de Belgische vertegenwoordiging in Bangkok (Thailand) met het oog op een bezoek aan zijn Belgische partner.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 23 januari 2024 een beslissing tot weigering van het visum type C. Verzoeker werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- (13) *Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

Betrokkene is jong, ongehuwd en zou op bezoek komen bij zijn partner in België.

Betrokkene toont niet afdoend aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over een professionele activiteit en legt geen bankhistoriek voor met regelmatige en voldoende professionele inkomsten die de financiële band met het land van origine bewijst.

Betrokkene wordt financieel ondersteund door de uitnodigende partij.

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen en heeft twee voorgaande weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigeringen werden gemotiveerd exclusief op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag onvoldoende betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker uitte op 29 maart 2024 de wens om een syntheseseminarie in te dienden die op 10 april 2024 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd overgemaakt.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad in beginsel uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.3. Artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet bevat evenwel de vereiste dat in de syntheseseminarie *"alle aangevoerde middelen worden samengevat"*. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij zich in haar syntheseseminarie niet mag beperken tot het letterlijk herhalen van de middelen uit het gedinginleidend verzoekschrift, tenzij zij hierbij een repliek voegt op de nota met opmerkingen. Zoniet, dan handelt de verzoekende partij louter dilatoir. Het is immers de bedoeling dat de Raad uitspraak kan doen op basis van één procedurestuk (cf. RvS 14 februari 2017, nr. 237.371).

2.4. De Raad merkt op dat in de door verzoeker neergelegde syntheseseminarie het enig middel uit het gedinginleidend verzoekschrift in essentie integraal wordt hernomen. Er blijkt niet dat afstand wordt gedaan van een deel van het middel en evenmin dat *"alle aangevoerde middelen worden samengevat"*, zoals vereist door artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Conform de rechtspraak van de Raad van State dienaangaande kan het begrip 'samenvatten' worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen volstaat niet (cf. RvS 27 maart 2014, nr. 226.907). Aangezien verweerder geen nota met opmerkingen indiende, kan de syntheseseminarie geen repliek bevatten op eventuele tegenargumenten.

2.5. Ter terechtzitting wordt de aanwezige raadsvrouw van verzoeker geconfronteerd met de vaststelling dat de neergelegde syntheseseminarie niet wetsconform is. Zij stelt dat zij *"niet anders kon dan de punten uit het verzoekschrift te hernemen"*, maar slaagt er niet in aan te duiden op welke wijze de middelen uit het gedinginleidend verzoekschrift werden samengevat.

2.6. De Raad stelt vast dat de door verzoeker neergelegde syntheseseminarie niet voldoet aan de vereisten uit artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling leidt tot de verwerping van het beroep (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RvS 17 december 2014, nr. 229.585).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN